

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SĂPTĂMĂNAL

Abonamentul: parohii cl. I 20.000 Lei parohii cl. III 15.000 Lei
cl. II 18.000 Lei particulari . . 15.000 Lei

Redactor: Prot. A. FAUR

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Malinowski Nr. 18.

PE MARGINEA UNUI CONGRES

A doua zi de Paști, Mileniștii au ținut o mare întrunire publică în sala teatrului orașenesc din Turda, unde au dezbătut diferite probleme biblice în legătură cu noua așezare a lumii. Adunarea a fost trântită prin o mulțime de afișe și prin curieri, care au cutreerat toate satele din vecinătatea orașului. Ziua întâi de Paști n'a fost credincios de al nostru care să nu fie asaltat de acești vestitori de lume nouă, îmbrându-le cărți pe aproape nimica.

Reținut de alte chestiuni, nu m'am putut duce la aceasta adunare a „Marturilor lui Iehova“, cum le place Mileniștilor să se mai numească. De bună seamă aș fi avut prilejul să aud din nou afirmațiile cunoscute din vechile lor publicații, care înfățișează organizațiile creștinești de astăzi ca unelte ale lui satana. Pentru orientare, citez câteva fraze din publicațiile lor de mai înainte: „A sosit timpul pentru o hotărâre decisivă, mai ales împotriva preoților, care sunt imitația fariseilor“. „Preoții creștini îmbată lumea cu teologia lui Satan“. (Calendarul Turnul de Veghe 1925, pag. 150 și 170).

1. „Creștinătatea organizată este organizația Diavolului și-i unealta lui spre a ține poporul în apăsare. 2. Creștinismul este instrumentul de impilare care slujește doar ca să mărească greutățile pe care și așa poporul abia le mai poartă. 3. Religia creștină e falsă, ipocrită și nelegiuită și este împotriva maselor. 4. Nu mai e nici o nădejde de-a aștepta dela ea pentru îmbunătățirea stării poporului. 5. A sosit vremea lui Dumnezeu când acest sistem diavolesc și ipocrit să fie complet distrus“ (I. Rutherford: Libertatea Poporului pag. 40-41). Mai cităm: „Reprezentanții vizibili ai lui Satan, care sunt marii factori, cârmuitori de pe pământ, s'au compus totdeauna din trei elemente: din marea finanță, *agregațiile politice* și din eclesiasticismul cel necre-

dincios. Acestea au făcut o alianță păcătoasă, sub conducerea Satanei, pentru menținerea actualei stări de lucruri rele prin înșelăciune“ (Un guvern de dorit, pag. 45-46).

Și în felul acesta am putea continua. Afirmațiile acestea abundă pe toate paginile broșurilor mileniste.

Semnaland cele de mai sus, nu vrem să polemizăm cu nimeni; nici cu această organizație care caută să-și câștige aderenți din sânul credincioșilor noștri.

Vrem să atragem doar atențiunea preoților noastre asupra unor asemenea manifestații, care aduc serioasă daună Statului și Bisericii. Atât Statul, cât și Biserica au avut și au încotinu nevoie de coeziune, de unitate, de solidaritate pentru a putea conduce pe cetățeni pe drumul unei cât mai sănătoase propășiri. Desbinările n'au fost și nici nu vor fi promovătoare de progres și înflorire.

În afară de aceasta, noi mai știm — și nu cred că se va afla cineva să ne desmintă — că la temelia țării, pentru care s'a vărsat atâta sânge și au curs atâtea lacrimi, a stat totdeauna credința noastră, care s'a făcut una cu poporul, întărindu-l și luminându-l în așa măsură, încât a putut trece cu bine peste toate încercările. Mă gândesc mai ales la necazurile cumplite ale celor patru ani, trăiți sub regimul horthist, când s'a încercat pe atâtea căi să ne desmembreze, slăbindu-ne ființa; dar Biserica a stat de veghe, ca o mamă bună la căpătâiul fiului său bolnav. Rămânând uniți în jurul vetrelor noastre de lumină, am suferit toate amărăciunile, am înghițit toate înjurăturile și am trecut cu bine peste toate umilirile, până în ziua când dreptatea s'a arătat din nou peste noi.

Nici acum nu ne temem de soarta Bisericii, căci ea este peste contingentele vremii și ale oamenilor, ea va dura până

dincolo de veacuri; dar ne gândim că anumite suflete slabe se pot lăsa ademenite de șoapta ispititoare a celor ce caută să ne „strâmbeze legea“ și odată cu aceasta să ne slăbească solidaritatea națională.

Congresul dela Turda arată că se ivesc între noi și ase-

menea cazuri. Preoții să știe că nu vor reuși să readucă pe unii ca aceștia la staulul dela care au plecat, dacă nu se vor face ei mai întâi pilde vii, propovăduind cuvântul lui Dumnezeu cu toată trezvia și luarea aminte. Unde preotul a fost și rămâne la datorie — „sminteala“ nu prinde, s'au chiar dacă se înfiripă, ea nu poate să dăinuiască.

Pr. AUG. FAUR

S. D. N. și O. N. U.

Societatea Națiunilor și Organizația Națiunilor Unite!

Prima, născută la sfârșitul marelui război trecut, s'a desființat de curând, iar a doua este în plină formație, ca rezultat al victoriei după al doilea războiu mondial.

Liga Națiunilor a avut epoca sa de înflorire, când respectul tratatelor și al omului avea un sens: era o religie. Între zidurile palatului dela Geneva s'au făurit multe visuri de fericire ale omenirii și s'au realizat multe lucruri demne de considerație. Într'o lume, care devenea tot mai barbară, forța morală a Ligii s'a dovedit neputincioasă, mai ales că America și Rusia nu luau parte efectivă la sfaturile ei.

Atunci a venit catastrofa: războiul trăit de noi.

Din experiența Ligii s'a născut însă Organizația Națiunilor Unite, care pune în serviciul dreptului și forța, nu numai cuvântul, grupând și toate statele doritoare de pace, inclusiv America și Rusia.

Se speră că astfel viața milioanele de oameni umili și cinstiți din largul acestui pământ va fi pusă la adăpostul ambițiilor imperialiste.

Privind aceste realizări ale trecutului și ale prezentului, din punctul de vedere al țării noastre, nu ne putem reține să nu constatăm următoarele:

România a acordat, din primul moment, Ligii cel mai desinteresat sprijin. Ea a rămas credincioasă principiilor tratatelor și a conviețuirii pașnice cu vecinii și cu minoritățile sale, lucru ce a adus, nu odată, constatarea elogiioasă a areopagu-

lui lumii dela Geneva. România a dat Ligii Națiunilor dela Geneva pe cea mai strălucită personalitate politică a sa, în relațiunile internaționale, pe marele Nicolae Titulescu, în două rânduri președinte al ei. Glasul acestui mare român a răsunat de nenumărate ori sub boltile palatului dela Geneva, fie pentru apărarea granițelor și drepturilor țării, fie pentru proclamarea principiilor de bază ale politicii internaționale, dintre care *spiritualizarea frontierelor* este o creație a sa. Din prima până în ultima clipă, România a rămas credincioasă Ligii Națiunilor, alături de vechii ei aliați, spre deosebire de alte neamuri, setoase de răsturnări și de provocări de conflicte.

La nașterea Organizației Națiunilor Unite, printr'o fatalitate a cumplitelor vremi, România nu este încă prezentă, alături de vechii săi sprijinitori și aliați. Ea așteaptă însă clipa când va fi chemată să-și dea concursul său.

Largile principii de libertate, de independență și de auto-guvernare a popoarelor, înscrise ca temeuri în Cartă, nu sunt prin nimic streine dorințelor celor mai legitime ale neamului românesc. Ele formează însăși temelia de totdeauna a națiunii noastre, așa cum rezultă din toate luptele duse pentru apărare și unire, pentru libertate și independență.

România așteaptă, deci, nu numai să intre în sânul O. N. U. ci mai mult să vadă cât mai repede aplicate și asupra ei principiile salutare ale Cărții Atlanticului.

ION BERCIU

APOSTOLUL DUMINECII

Sapte bărbați cu nume bun

Fapte 6, 1—8.

Un nume bun e cea mai mare bogăție din lume. Un om cinstit de oameni și cinstit de Dumnezeu e cel mai fericit om de pe pământ. Acestui om nu-i lipsește nimic. De are de toate, nu crede că are ceva. Și de n'are nimic, totu-i prisosește. Toți oamenii sunt frații lui, pe care îi iubește și îi ajută. Căci numele cel bun se câștigă și se păstrează cu inimă bună, cu gânduri bune și cu fapte bune. Așa au fost cei dintâi bărbați cu nume bun, care au fost aleși să servească la mesele de dragoste, ca apostolii Domnului să poată propovădui cuvântul lui Dumnezeu și stăruii în rugăciune.

Cei dintâi creștini nu trăiau ca noi. Ei formau o singură familie, o singură inimă și un singur suflet. Se iubeau și se ajutau frățeste. Nu trăiau ca oamenii, ci asemenea îngerilor lui Dumnezeu. Inima lor era curată, gândurile sfinte și faptele bune. Voința lor era cu totul supusă voinții dumnezeiești. Dragostea lor nu era dragoste omenească, ci dragoste cerească. Această dragoste nu cunoaște granițe. Ea cuprinde în brațele ei fierbinți pe toți oamenii deopotrivă. Această dragoste dă totul și nu așteaptă nimic în schimb. Aceasta e dragostea lui Hristos. Și cei dintâi creștini țineau morțiș să se știe și să se vadă din faptele lor că ei sunt ucenicii Mântuitorului Hristos. De aceea se adunau în fiecare zi pe la case unde se rugau și mărturiseau pe Hristos întru frângerea pâinii. Cei bogăți își vindeau moșiile, iar prețul era încredințat apostolilor din care erau săturați cei flămânzi, îmbrăcați cei goi și îngrijiiți cei bolnavi. Din dragostea evanghelică au luat naștere agapele, vestitele mese de dragoste din cele dintâi zile ale creștinismului. „Și cuvântul lui Dumnezeu creștea și sporrea foarte numărul ucenicilor în Ierusalim“. Căci apostolii Domnului propovăduiau mereu, iar diaconii, bărbații cei cu nume bun se străduiau din răzputeri să împartă tot și fără întârziere ceea ce aduceau

creștinii cei bani și cu dare de mână. Averi nu se adunau în vremea aceea. Grijă zilei de mâne era lăsată în seama lui Dumnezeu și-a creștinilor următori. Cei dintâi creștini știau că ajunge zilei răutatea ei. Din care pricină unde era lipsă, acolo se ajuta. Văduvele erau susținute, orfanii creșcuți și robii răscumpărați. Ori ce rană era vindecată și toată lacrima ștersă. Cei dintâi închinători ai lui Hristos au fost de bună seamă oameni săraci și în vremea aceea lipsurile erau foarte mari, dar dragostea lui Hristos a făcut față tuturor greutăților.

Și se mirau păgânii și nu înțelegeau taina acestei deosebit de frumoase purtări creștinești. Ei nu mai văzuseră și nu mai auziseră așa ceva. Creștinii cei dintâi trăiau cu trupul pe pământ, dar cu sufletul în cer. Bogăția o găseau în sărăcie și viața în moarte. Își iubeau vrăjmașii și mureau bucuroși. Această dragoste trăită au lăsat-o moștenire sfântă tuturor celor ce doresc să aibă nume bun. Creștinii de azi, fie că nu țin la numele cel bun, fie că nu știu care nume e bun și care e rău. Un om întreg la minte nu poate decât să dorească numele cel bun. Și apoi aproape de două mii de ani apostolii Domnului propovăduiesc mereu, așa că tot creștinul poate să știe ce e rău și ce e bun. Taina acestei neînțelegeri a Evangheliei Domnului zace nu în refuzarea numelui bun, nici în neștiință, ci în inima cea păcătoasă a omului. Omul care se iubește numai pe sine, omul care urăște pe alții, niciodată nu va avea nume bun. Cu cât vor fi mai mulți flămânzi, mai mulți desbrăcați și mulți nenorociți pe străzi, cu atât vor fi mai puțini oameni cu nume bun în lume. Ori scopul creștinului e să-și câștige cât mai repede și cât mai bun nume. Pentru aceasta trebuie să ne trăim legea. Căci numai faptele cele bune dau creștinului numele cel bun.

Cine are nume bun, are totul.

Pr. TEODOR CICEU

PACE ȘI ÎNVIERE

Omenirea este chinuită, schinjită de groaza războiului și dorește pacea.

În depărtările nădejilor și ale așteptărilor abia se arată semnele învierii și ale păcii. Dar Domnul păcii și Stăpânul învierii bate la ușă.

Și omenirea nu vrea să-i deschidă ușa unirii, ușa iubirii, ușa bunei învoiri.

Nici după douăzeci de veacuri omenirea nu vrea să înțeleagă că în afară de Stăpânul păcii și Domnul învierii, niciun om, niciun rege, niciun domnitor, niciun președinte, niciun învățat nu are puterea nebiruită să impună pacea și să apropie învierea.

Dacă ar avea cineva dintre pământenii această putere, ar împăca vrajbele deșarte, ar opri certurile inutile, ar șterge lacrimile celor îndurerăți, ar sătura pe cei infomețați, ar mângâia pe cei desnădăjduiți, ar încălzi pe cei goi, ar adăposti pe cei fără sălaș.

Totuși, cei ce trăiesc în lumea cuturată, se străduiesc să des-

chidă calea spre un viitor mai sigur, prin lumina Evangheliei Mântuitorului, care singură poate deslega nodul problemelor de pace și de bună învoire dintre națiuni. Da, fiindcă la baza acestei Evanghelii stă iubirea. Iubirea Domnului, care-i îmbrățișează pe toți: pe cei mari și pe cei mici, pe victorioși și pe învinși deopotrivă.

Ordinea care vrea să se zidească pe iubire și pe dreptate nu poate face ca unul să aibă drepturi mai multe decât altul, nici ca cel mai tare să răpească dreptul la viață al celui mai slab și mai mic.

Dacă fără popoarele mici Europa nu se poate închipui, atunci, mai mult decât oricând astăzi cei mici, care se leagă de viață, fiindcă vor să trăiască, trebuie să se îndrepte către Stăpânul păcii și al învierii.

Dela El și în numele Lui trebuie să ceară pacea iubirii, a dreptății, a înțelegerii și a demnității.

Pacea și învierea numai pe calea iubirii Lui poate veni, căci omenirea

a urcat Calvarul suferințelor ne mai trăite vreodată.

Națiunile, crucificate toate între cele patru puncte cardinale, au adus din belșug jertfa lor de sânge.

Iar astăzi, în mormânturile reci ale nădejților, așteaptă cu toții așteaptă învierea.

Domnul păcii și Dumnezeuul învierii bate, cu inimă îndurerată, plină

de iubire, gata spre binecuvântare, la poarta sufletului nostru.

El ne zice: „Pace vouă!“ „Pacea mea v'o dau vouă“.

Noi prin post și prin rugăciune, prin iubire și smerenie, prin lacrimi și bună învoire între oameni, să-l vestim tuturor, cerându-i pacea și zicând: Hristos a înviat!

Dr. E. NICOARĂ

PREOCUPĂRI ACTUALE

Multe și grele griji răpesc atențiunea și preocupările lumii de astăzi. Greutățile traiului, nesiguranța zilei de mâne, înlăturarea vechilor așezări și încercările multe ale altora care să le înlocuiască, neștiutul celor ce vor să mai fie, toate acestea umbresc zarea omului de azi... Dela sătean până la intelectual, el se află învăluit de peste tot de ele, este apăsător de grija deslegării lor, simte neliniște, teamă și freamăt în fața atâtor lucruri ce pot să se întâmple... În aceste împrejurări, nu e de mirare că cei mai mulți oameni, neformați sufletește, uită de Dumnezeu și se lasă pradă grijiilor și nevoilor de toată ziua, când cea mai bună și fericită deslegare a lor ar fi tocmai apropierea cât mai mult de Dânsul... În această generală stare de încordare, teamă și preocupări materiale monopolizante a tuturor gândurilor și puterilor omenești, — se găsesc totuși și pilde de concepții și comportament contrariu, — suficiente pentru a arăta că nu aceasta este rațiunea și modul de viață ce trebuie urmat în timpurile actuale. O mână dintre studenții Universității „Regele Ferdinand I“ au înțeles rostul adânc al zilelor ce trăim, — și s'au strâns în jurul „Frăției Ortodoxe Studentești“, — despre care s'a mai vorbit în paginile „Renașterii“, și în care, spre deosebire de ceea ce se petrece în lume, — studenții freamătă după apropierea adevăratului țel și sens al vieții tuturor — Dumnezeu... Freamăt e cuvântul cel mai potrivit pentru a reda atmosfera ce domnește în ședințele F. O. R. S.-ului: freamăt de bucurie nespūsă, freamăt pentru împlinirea ei, — pentru desăvârșirea fericitei trăiri lângă Domnul. După un început de strădanie și râvnă, laudabil pentru condițiile în care a fost făcut, F. O. R. S.-ul a organizat înaintea vacanței de Paști o săptămână misionară, cu un ales program de pregătire spirituală pentru Sf. Paști. Ea a cuprins 4 conferințe, cu subiecte apropiate și ținute de persoane competente, și o ședință festivă, cu program pur studentesc. Prima conferință încadrată în săptămâna misionară a fost cea a Păr. Prof. univ. Liviu G. Munteanu, de Duminecă 7 Aprilie a. c., cu subiectul: „Omul cel nou“. În această conferință s'a pus încă odată problema „omului nou“, — transformat sufletește și moralicește — care va trebui să fie piatra de zidire a lumii de mâne. Păr. Munteanu a arătat cu eloc-

vente date că concepția de „om nou“ a fost pentru prima oară propovăduită de Mântuitorul Iesus Hristos, care a împlinit-o cu desăvârșire în viață — și apoi a fost precizată ideologic, — pe baza învățării și a exemplului vieții lui, de Sf. Apostol Pavel. Acest „om nou“, a cărui formare a realizat-o creștinismul, a schimbat fața lumii vechi, marcând o hotărâtoare etapă în istoria omenirii. Prin noile calități ale caracterului lui, el a permis o nouă organizare a vieții sociale, mult ameliorată, (în primul rând, prin dispariția sclaviei) și un nou avânt în activitatea și manifestățiunile spirituale, premiza care stau la baza civilizației și culturii de astăzi. De-a lungul vremilor, conceptul de „om nou“ a rămas același, cu aceeași valoare pozitivă, binefăcătoare prin împlinirea ei, și aceasta o arată repetatele încercări, în timpuri de grea criză, cum e și cea de azi, de a reveni la ea, pentru salvarea și refacerea societății. Dacă „omul nou“ nu a fost realizat deplin până acum, aceasta se datorește nevrerii umane de a se obliga cu respectarea principiilor ce-l împlinesc; el însă poate fi realizat oricând, cu negrăit bine pentru omenire, prin consimțirea și respectarea spontană a învățăturilor creștinismului, a încheiat Păr. Munteanu.

Luni 8 Aprilie a avut loc conferința Dlui Prof. Dr. V. Bologa, cu subiectul: „Spiritalitatea în Medicină“. Privind medicina în evoluția ei istorică, — metodologică și terapeutică, — Dl Prof. Bologa a arătat influența binefăcătoare a concepțiilor spiritualiste în propășirea științelor medicale. Conceptul de unitate psihofizică pentru ființa umană a adus nenumărate servicii perfecționării teoretice și propășirii practice, — terapeutice, — a medicinei.

Marți 9 Aprilie a avut loc conferința, însoțită de proiecții: „Maica Domnului în iconografia ortodoxă“, ținută de Dl Profesor Atanasie Popa. Conferința a fost deosebit de interesantă, arătând însemnatul rol pe care îl are Fecioara Maria în credința ortodoxă, prin bogata, frumoasa și expresiva ei iconografie. Cronologic și evolutiv a fost prezentată concepțiunea artistică a portretului Fecioarei Maria ca Maică a Domnului, evidențindu-i-se perfecționarea în timp, prin bogăția și varietatea reprezentării și desăvârșirea artistică a expresiei. O mențiune deosebită a avut capitolul iconografiei

românești, care a furnizat deosebit de interesante și edificatoare date asupra venerațiunii de care se bucură Maica Domnului în poporul românesc, și asupra înaltei valori artistice a iconografiei lui, în specie cea a Maicii Domnului.

Miercuri 10 Aprilie a conferențiat Păr. Prot. Fl. Mureșanu, despre: „Spovedanie și Cuminecătura”. Părintele Mureșanu a arătat importanța ce s'a acordat practicei spovedaniei încă în religiile păgâne, — pentru a scoate în relief valoarea ei în creștinism — care e superior tuturor tocmai prin desăvârșirea practicilor lui religioase. Păr. Mureșanu a scos în evidență, cu citate concludente din Sf. Părinți, valoarea dogmatică și harică a Sfintei Taine a spovedaniei și neprețuitele binefaceri ce dobândește sufletul prin împlinirea ei desăvârșită. Deasemeni, — cuminecătura, Taina prin care ne împărtășim, ne unim cu Mântuitorul Iisus Hristos — aduce sufletului toate roadele nespuse pe care le poate da apropierea, unirea cu Dumnezeu. Acțiunea mistică și harică a acestei Sf. Taine — și roadele ei nu se pot prezenta în măsura și felul analizelor obișnuite — rămânând ca sufletul să le simtă și să le înțeleagă.

Joi 11 Aprilie a avut loc ședința festivă, care a fost încă un exemplu de felul cum pot înțelege studenții chemarea trăirii religioase și a dedicării cu toate posibilitățile spirituale acțiunii de vestire și preamărire a Domnului. În afară de cântatul de învățătură pregătitoare pentru Sf. Paști, a Păr. duhovnic Josim Oancea, care a arătat calea pe care trebuie s'o urmeze tineretul pentru a se salva pe sine și viitorul lumii din perioada de mari crize și primejdii prin care trece și care nu poate fi decât viața după cuvântul și exemplul Mântuitorului, — restul programului a fost atecăutat numai de studenți, ale căror producțiuni au fost toate desăvârșite. Impresionanța „Rugă” din Tosca, cântată desăvârșit de Dra Beatrice Oros, sublima „Rugăciune” de Schumann, admirabil executată de studenții A. Oprean, I. Trelea, Gh. Morărescu, I. Coman, minunata bucată muzicală și literară religioasă „Zis-a Domnul”, (armonizată de I. Drăgoiu) cântată de Dl. I. Sălăjean, acompaniat la violoncel și piano de doi societari ai Operei, apoi edificatorul studiu critic-literar, „Poezia religioasă la Eminescu”, aducând inedite și prețioase contribuțiuni asupra atitudinii religioase a marelui poet, care se vedește din exemple aduse ca o fire adânc sensibilă la valorile religioase, de concepțiune, ritual, — cadru, — imagini și expresii, pe care și le-a însușit adeseori în opera-i, — apoi evocatoarea meditație „În fața Învierii”, care a făcut pe toți să simtă, în cursul unei clipite, toată frumusețea și negrăita binefacere spirituală ce aduce credinciosului ortodox strălucitul și mântuitorul praznic al Învierii, și, ca încheiere, divinul imn „Mărire lui Dumnezeu”, de Beet-

hoven, cântat cu adâncă simțire religioasă și artistică, de grupul de studenți mai sus amintit, — toate au arătat aceeași lumină și desăvârșire lăuntrică care-ți îngăduie a-ți apropia valorile religioase, cu toate posibilitățile lor de creare și expresie — și din care studenții au dovedit prisos în această ședință. Închinările darurilor sufletești acțiunii de preamărire a Celui care e viața, — darul și fericirea tuturor — acțiune căreia studenții i s'au alăturat cu dragoste sfântă și cuceritoare jertfelnicie, a împărtășit tuturor celor ce au fost de față negrăite bucurii, sublime clipe de trăire cerească, îndumnezeitoare!.. Pe aripi de duh au fost duși toți la picioarele Tronului Divin, gustând fericirea nespusă a cunoașterii, iubirii și proslăvirii Dumnezeului Celui Prea Bun și Atotputernic. Toți au simțit fiorul Divinității pătrunzându-le ființa și deșteptând năzuințe sfinte. Valul de căldă și curată iubire pentru Pricinuitorul vieții și fericirii tuturor s'a schimbat în arzătoare și năvalnică dorință de a ajunge cât mai aproape de Dânsul, de a se împărtăși cât mai mult din desăvârșirea-i, de-a te bucura deplin de slujirea și proslăvirea lui de-a pururea...

Aceste sfinte simțăminte, cele mai de preț și mai binefăcătoare pentru sufletul uman, acest freamăt divin l-au prilejuit și-l prilejuiesc continuu manifestațiunile religioase ale studenților din F. O. R. S. Faptul acesta îi îmbracă într'o aleasă lumină, în mijlocul împrejurărilor și preocupărilor umbrite ale zilelor de azi, arătându-i cu o superioară conformațiune spirituală, râvna spre lumină și cultură stând vie pentru a fi pusă în slujba idealului celui mai înalt; care desăvârșește și împlinește idealurile oricărui om, cu deosebire intelectual: apropierea de Dumnezeu. De aceea acțiunea F. O. R. S.-ului trebuie mereu relevată, asistată și întărită, spre binefacerea din aceasta a cât mai multora. Studenții și intelectuali în cât mai mare număr să participe la ședințele F. O. R. S.-ului, pentru a-și umplea viața lor de lumină, har și putere nouă, pentru a birui toate încercările vieții, și a-și însuși rost adânc, veșnic și izbăvitor, în traiul zilelor de astăzi.

I. RĂILEANU
stud. — medicină

Fondul „Prof. Dr. Ion Mateiu”. Cu prilejul trecerii la cele veșnice a regretatului profesor univ. Dr. I. Mateiu, membru al Adunării noastre Eparhiale, prietenii sibieni și brașoveni au pus bazele unui fond care va purta numele ilustruului adormit întru Domnul. Din acest fond se vor ajuta elevii săraci și silitorii ai școlii primare din Sebeșul-de-sus, satul natal al profesorului Dr. Ion Mateiu.

Doritorii de a contribui la sporițirea fondului „Prof. Dr. I. Mateiu” — suntem convinși că vor fi mulți și în Eparhia Clujului — își vor trimite obolul lor la Episcopia noastră, de unde suma adunată va fi depusă la „Albina” Sibiu, cu libelul fondului inițiat de prietenii devotați ai regretatului profesor Dr. Ion Mateiu.

Învățătură Newton despre Înviere

Newton, descoperitorul legii gravitațiunii, — adică acea lege a naturii, după care toate corpurile de pe globul nostru pământesc sunt atrase spre mijlocul pământului — pe cât era de mare învățat, tot așa de mare credincios a fost.

Cei ce i-au scris viața acestui mare învățat ne istoricesc că nu trecea odată pe lângă o biserică fără să-și descopere capul și să se închine, iar dacă era cazul nu pregeta a înge-nunchia pentru închinare.

În preajma Paștilor, vorbindu-se și despre învierea noastră de apoi, un învățat de al său, la care credința încă nu era cristalizată, l-a întrebat:

— Maiestre, cum poți crede că vom intra cu sufletul în trupurile noastre în ziua cea de apoi, căci, — dacă privești în mormânt — după câțiva ani de zile nu mai vedem decât pământ?

Marele învățat nu răspunse nimic, ci porunci să i se aducă o ladă cu nisip în care amestecase pilitură de fier și întrebându-l pe învățatul său, îi zise:

— Poți acuma să deosebești pili-

tura de fier (firișoarele mici de fier) de nisip?

Tânărul său ucenic îi răspunse: „Nu!”

Atunci omul credincios, care era și mare învățat, a luat un magnet — corpul de metal care atrage fierul — l-a ținut deasupra lăzii de nisip și cât ai clipi din ochi, toate piliturile de fier se desfăcură din nisip și se lipiră de magnet.

— Vezi, învățacule, îi zise marere învățat, dacă acest magnet este în stare să aleogă pilitura de fier ce nu s'a putut distinge de nisip, atunci cum nu va fi în stare bunul Dumnezeu, puternicul nostru magnet, să strângă din fărâna pământului, din lungul și latul lumii, părțile care au format cândva trupurile noastre mândre spre a le chema cu sufletul împreună în ziua cea de apoi, la ade-vărata și dreptă cumpănita judecată.

La auzul acestor cuvinte înțelepte, bazate pe faptele arătate, învățaculel a plecat uimit de credința tare a marelui învățat și rușinat de semeșia sa isvorită din atâta nepri-cepere.

Inginer T. NICORĂ

Îndreptar Tipiconal

(Dela 5 Mai—18 Mai 1946)

*Dumineca a III-a după Paști,
a Mironosițelor (5 Mai 1946)*

a) *Vecernia* de Sâmbătă seara, care aparține de această zi liturgică, are începutul obișnuit al vecerniilor din acest Period. La grupa I-ii (a glasurilor) după „Doamne strigat-am...” cântat pe glasul de rând (al II-lea), avem 10 stihiri, dintre care 7 ale Învierii din Octoih dela glasul de rând și 3 stihiri din Penticostar cu „Mărire...” gl. VI, iar cu „Și acum...” dogmatica glasului de rând.

Urmează rânduiala obișnuită, la stihioavnă toate stihirile arătate în Penticostar, iar grupa troparelor cântată pe glas II, precum prevede Penticostarul. Dacă se face Litie, atunci se cântă și stihirile acesteia la locul lor și în continuare celelalte rânduite.

b) *Utrenia de Duminecă* are începutul ei cunoscut, ce se urmează la fel până la Înălțare, cu repetarea troparelor Vecerniei, ectenia mică, sedelne, tropare ale Învierii „Bine ești...” și cele următoare până la Canon, unde la peasna III, după ectenie urmează Condacul-Icosul și sedelnele Penticostarului, iar la peasna VI, Condacul-Icosul sărbătorii din Penticostar cu Pripelele dela peasna IX; sfetilna de obște, sfetilna Paștilor cu Mărire—Și acum a Mironosițelor din Penticostar. Hvalitele Învierii pe gl. II, cu Mărire... stihira Evangheliei și celelalte obișnuite, cântându-se Doxologia mare cu troparul: „Astăzi mântuirea...”

c) *La Liturghie* fericirile cu Mărire—Și acum... dela peasna VI. După Vohod urmează troparele ce s'au

cântat la începutul Utreniei după „Dumnezeu este Domnul...”, apoi troparul Hramului și condacul Paștilor.

*Rânduiala slujbelor dumnezești
din zilele de peste săptămână*

În zilele de peste săptămână din Periodul Penticostarului, rânduiala se face cu respectarea prescurtărilor obișnuite, combinându-se stihirile din Penticostar și Mineiu, al căror număr variază după categoria și numărul sfinților ce cad în ziua respectivă. Unele deosebiri avem la slujbele Sâmbetelor, a căror rânduială se săvârșește după tipicul zilelor de peste săptămână, dar se combină cu mai multe stihiri din Octoih, conform regulilor tipiconale.

*Dumineca a IV-a după Paști,
a Slăbănogului (12 Mai 1946)*

Vecernia și Utrenia acestei Dumineci se face conform îndicării tipiconale din Dumineca trecută, fiind însă la rând glas III, iar la Hvalite cântându-se Mărire... cu stihira Penticostarului în loc de stihira Evangheliei.

*Miercuri din săptămâna a IV-a
după Paști (15 Mai 1946)*

În această zi se săvârșește slujba Injumatățirii Praznicului Învierii Domnului nostru Iisus Hristos.

Serviciul Vecerniei și Utreniei se face, fără combinație cu Mineiul, numai din Penticostar, iar slujba sfântului de rând din Mineiu se pune la Pavecernița zilei. La sfânta Liturghie după Vohod se cântă troparul și condacul Injumatățirii.

Prof. Dr. V. PETRAȘCU

CRONICA EVENIMENTELOR

INTERNE

Cluj. Duminecă, în ziua întâia de Paști, a sosit în localitate, venind din București, deputatul englez John Mack,

membru al partidului laburist. Oaspele englez a fost primit în gară de oficialități. În timpul șederii d-sale la Cluj a fost găzduit de Partidul Social-Democrat. D. John Mack a vi-

zitat comuna Feleac, Grădina Botanică, Arena sportivă etc.

București. Deși data alegerilor preocupă deopotrivă atât cercurile guvernamentale cât și opoziția, se pare că nu s'a ajuns până acum la stabilirea datei când urmează să se țină. O amânare a alegerilor e foarte probabilă, deoarece alcătuirea legii electorale și a listelor electorale e încă în discuție.

București. În Monitorul Oficial Nr. 93. din 18 Aprilie a. c., au apărut două decrete-legi. Unul prevede amnestierea unor infracțiuni, iar al doilea prevede grațieri, reduceri și comutări de pedepse.

EXTERNE

Paris. Bidault, Ministrul de Externe al Franței, vorbind la banchetul presei anglo-americane, a declarat: Cheia Europei și a întregii lumi este Germania. Dacă nu putem cădea de acord în privința Germaniei, nu vom putea realiza înțelegere nici în alte chestiuni.

Cairo. Mareșalul Smuts a declarat: „Nu va mai fi războiu. Cei Trei

Mari constituie o familie inseparabilă“.

Paris. Guvernul Cehoslovac a adresat o notă conferinței celor patru miniștrii de externe cerând ca la discutarea problemelor frontierelor Germaniei să fie invitat pentru a-și exprima părerea.

Paris. Cei patru miniștrii de externe se vor întruni la Paris, pentru a da o formă definitivă proiectelor de tratate de pace, ce urmează să fie încheiate cu Italia, România, Bulgaria, Ungaria și Finlanda. Se spune că în primele zile ale conferinței, vor fi discutate numai chestiuni de procedură, după care se va discuta apoi problema propriu zisă a tratatelor de pace.

Viena. Cancelarul Dr. Fiegel, a ținut un discurs la Innsbruck, reclamând realipirea Tirolului de Sud la Austria.

Geneva. Liga Națiunilor a fost dizolvată. Rezoluția pentru dizolvare a fost acceptată în unanimitate de cele 34 de state membre. Toate bunurile Ligii vor forma proprietatea Organizației Națiunilor Unite (O.N.U.).

INFORMAȚIUNI

Invitare. I. P. S. Patriarh Nicodim a fost invitat de curând din partea I. P. S. Patriarh Alexei al Rusiei Sovietice ca să facă o vizită la Moscova pentru a participa la unele festivități cu caracter bisericesc.

Totodată a primit o invitație din partea Episcopiei ortodoxe române din America pentru a lua parte la temelierea primei mănăstiri și vetre românești din Michigan. Deasemenea a fost invitat de Fer. Patriarh al Ierusalimului să participe la sfințirea unor două biserici românești înălțate aici. Va răspunde mai întâi invitației la Moscova.

Sfințirea pietrei fundamentale a Liceului ort. rom. de fete „Doamna Stanca“.

Intr'un cadru sărbătoresc s'a sfințit în ziua de 17 Apr. a. c., piatra fundamentală a noului local pe care-l ridică Episcopia noastră pentru trebuințele liceului de fete.

Localul va fi ridicat în grădina imobilului din str. Avram Iancu 6, unde este adăpostit și Internatul de fete. Sfințirea s'a desfășurat sub caldă oblăduire a P. S. S. Episcopul Nico-

lae, fiind de față reprezentanții autorităților școlare și bisericești, reprezentante ale Soc. Naț. a fem. ort. rom. Au servit P. C. Dr. Vasile Sava, Emil Nicolescu și Aug. Faur.

Hrisovul pus de P. S. S. Episcopul Nicolae, cu ceremonialul convenit, în fundamentul de piatră al noului edificiu are următorul cuprins:

† În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh — Pusu-s'a piatra de temelie a acestei zidiri, hotărâtă să fie lăcaș de creștinească și românească învățătură pe seama tinerelor cari vor osteni întru luminarea minții lor și întru întărirea curatului lor cuget la liceul ortodox „Doamna Stanca“ al Eparhiei Vadului, Feleacului și Clujului, Luni 15 Aprilie 1946, în zilele Măriei Sale Regelui Mihai I al României, Ministrul al Educației Naționale fiind Domnul Ștefan Voitec, iar Episcop al Eparhiei Clujului Prea Sfinția Sa D. D. Nicolae Colan — Scrie, Doamne, în cartea vieții pe toți cei ce vor jertfi și vor osteni la durarea acestui lăcaș de lumină, spre lauda numelui Tău, spre slava sfintei Tale Biserici și spre înălțarea neamului — Iar nouă, celor ce am început lucrul cu nădejde, ajută-ne să-l săvârșim cu cinste — Amin †

PARTEA OFICIALĂ

Episcopia Ortodoxă Română Cluj.
Nr. 2330/1946.

Comunicat

I.

„La Arad a luat ființă societatea „Propovăduirea Sfintei Cruci“ de propagandă religioasă, cu scopul de a răspândi învățăturile sfinte, creștine ortodoxe în țară și străinătate.

1. Toți cei ce doresc să ajute cu ceva la această lucrare a societății, sau să devină misionari (sau misionare) ai ei (chiar de au numai 4 clase primare) sunt rugați să ceară lămuriri printr'o carte postală trimisă: Sfintei Episcopii-Arad, pentru Frăția misionară.

II.

2. „Sfânta Episcopie Arad caută, pentru propaganda religioasă în țară

și străinătate, aparate de proiecțiuni luminoase, fixe, sau numai părțile ce le alcătuiesc (obiective, becuri electrice, dinamuri, acumulatori, liță sau cablu electric, lămpi de carbid, lămpi de petrol cu ciorap, diapozitive religioase sau și numai materialul fotografic și culorile trebuincioase pentru facerea lor etc.)

„Toți oamenii de bine care doresc să ajute această lucrare pentru aducerea sufletelor la Dumnezeu, sunt rugați să se intereseze cine are asemenea aparate și anexe ale lor și să-l roage să le dăruiască, sau să le vândă, sau cel puțin să le împrumute Sfintei Episcopii Arad, vestind-o printr'o carte postală despre acest lucru.“

Aducând la cunoștință această veste bună, Prea Cucernicii Proto-

popi, Cucernicii Preoți și toți creștinii cu dragoste față de cele sfinte, din Eparhia noastră, sunt invitați să facă cunoscut acest apel, în cercurile cât mai largi ale credincioșilor, insistând pentru sprijinirea cât mai eficace a asociației Frăția misionară „Propovăduirea Sfintei Cruci“, atât moralicește cât și materialicește.

Iar întrucât membrii din această asociație s'ar prezenta pentru misiuni religioase și în Eparhia noastră, să fie primiți cu toată dragostea creștinească.

P. C. Protopopi și C. preoți sunt invitați să ne trimită rapoarte cu relațiuni detaliate asupra persoanelor, care ar dori să facă parte activă din amintita asociație religioasă.

Consiliul Eparhial

Nr. 154/1946. 1—3

CONCURS

Se publică concurs pentru întregirea parohiei de clasa II-a Văleni, protopopiatul Lăpuș, Eparhia Cluj, devenită vacantă prin transferarea titularului.

Cererea de concurs se va înainta în 30 zile dela prima apariție în „Renașterea“ la P. Ven. Consiliu Eparhial în Cluj cu documentele necesare.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat conform pregătirii.
2. Sesiunea parohială cca 9 jug. Casă parohială nu este.
3. Bir o merță de cucuruz nesfărmat și o zi de lucru ca în trecut, conform ordinului Nr. 1734/1946 Cons. Ep.
4. Stolele obișnuite.

Concurenții, cu aprobarea P. S. Episcop și cu avizul protopopului tractual, se vor prezenta în parohie pentru a servi ori cânta și predica, făcând cunoștință cu credincioșii.

Cererile intrate după termen nu se vor lua în considerare.

Tg.-Lăpușului, la 2 Aprilie 1946.

Șt. Gheție, protopop.

Nr. 403/1945 prot. 2—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia Blăjenii de sus de clasa I, protopopiatul Bistrița, devenit vacant prin decesul preotului Iuliu Bălan, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat.
2. Casă parohială cu supraedificate economice în stare bună.
3. Sesiune parohială 32 jug. arător și fânaț și 1/2 jug. grădină de zarzavat.
4. Venitele stolare obișnuite.

Doritorii de-a ocupa acest post își vor înainta în termen cererile însoțite de actele cerute de regulament și de aprobarea Prea Sfinției Sale Episcopului nostru, Oficiului protopopesc ort. rom. din Bistrița.

Candidații se vor putea prezenta în parohie pentru a cânta în biserică, a servi, predica și a face cu-

noștință cu credincioșii, cu aprobarea oficiului protopopesc concernent.

Din ședința Consiliului parohial ținută la 25 Noemvrie 1945, în înțelegere cu Oficiul protopopesc ort. român.

Președinte: Pr. Ioan Pop
adm. paroh.

Secretar:

Procopiu Mizgun

Pr. V. Mureșianu

adm. prot.

Nr. 133/1946. 2—3

CONCURS

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de cl. II Morești, protopopiatul Târgu-Mureș, se deschide concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat conform pregătirii.
2. Sesiune parohială în întindere de 21 jug. 1504 stj. arător, pe hotarul parohiei.
3. În lipsă de casă parohială, parohia se va îngriji de locuință corespunzătoare, suportând chiria.
4. Venitele stolare obișnuite în parohie, care sunt benevole.

Parohia se găsește la distanță de 2 km. de gara cea mai apropiată.

Reflectanții la acest post vor înainta cererea de concurs oficiului nostru protopopesc, în termenul deschis și cu prealabila noastră încuviințare se vor putea prezenta în parohie spre a face cunoștință cu credincioșii.

Morești, la 17 Martie 1946.

Oficiul protopopesc al tractului Tg.-Mureș în înțelegere cu Consiliul parohial din Morești.

Protopop Teodor Ciuruș

Nr. 202/1946. 3—3

CONCURS

Pentru întregirea postului de preot în parohia de clasa primă Bucerdea Vinoasă I se deschide concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul dela Stat, conform pregătirii.
2. Sesiune parohială 11 jug. 1420 stj. pământ arabil și fânaț de clasa primă.
3. Casă parohială cu supraedificatele necesare.
4. Venitele stolare îndatinate în parohie și care sunt benevole.

Preotul este obligat a ceda spre folosința bisericii jumătate din pivnița de sub casele parohiale, pentru depozitarea produselor de pe vilele sesiunii bisericești.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile legale Oficiului nostru protopopesc, în termenul deschis, iar cu avizul nostru se vor putea prezenta în parohie, spre a cânta, predica și a face cunoștință cu enoriașii.

Alba-Iulia, la 25 Martie 1946.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu Consiliul parohial din parohia Bucerdea Vinoasă.

Alexandru Baba, protopop.

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj